

KAPITOLA DRUHÁ

DUCHOVNÍ PRINCIPY STŘEDNÍ CESTY

Dne 27. – 28. srpna 1982

Výtah z knihy „Čtvero pojetí duchovní struktury Stvoření“, str. 16 – 23, 2. kapitola.

Nejvyšší požádal o to, aby se zformulovaly následující **principy střední cesty** a byly předloženy k uvážení těm, kdo se zajímají o **duchovní záležitost**.

Po celém Stvoření a v aktivní univerzální multidimenzionální zóně vymístění existuje u některých sentientních entit a lidí **sklon chápat a vykládat si pojmy, ideje, události a dění EXTRÉMNÍM způsobem**. Tato situace a sklon chápat trvá již **milénia**. Každá **KRAJNOST** má své zjevovatele, filosofy, vykladače a početné následovníky.

V zásadě lze v tomto ohledu rozeznat **dva extrémy**, které jsou velmi často ve svých přístupech a pohledech **nesmiřitelné**.

1. SPIRITUALISTICKÝ EXTRÉM

Jedním extrémem je **silný sklon vidět a vykládat vše ve Stvoření a v zóně vymístění v ČISTĚ SPIRITUALISTICKÝCH POJMECH**. Správnost tohoto postoje vyvěrá ze **základního duchovního principu Stvoření**, který stanoví, že **vše, co se v celém Stvoření a v jeho částech přihodí, je vždy důsledkem duchovního stavu věcí**. To znamená, že nastávají **duchovní ideje**, jež probíhají ke svému stávání se, a procesem své manifestace a konkretizace v **objektivní duchovní realitě** způsobují nastávání událostí. Pro zastánce této krajnosti je **duchovní realita jedinou realitou v jsoucnu a bytí**. Na **vše ostatní** ve Stvoření a mimo ně se nazírá jako na mající **malý či žádný význam**. Nehledě na fakt, že je to správný pohled, je **PŘEZÍRÁNÍ jiných realit, které se odvozují z reality duchovní, nesprávným aspektem tohoto extrémně spiritualistického postoje**.

2. EXTRÉM IZOLACE

Jiným extrémem je pak **silný sklon spatřovat a vykládat vše ve Stvoření a v zóně vymístění v čistě LOKÁLNÍCH, NATURALISTICKÝCH a tzv. DOSLOVNÝCH pojmech**, vnímající vše způsobem **ZÚŽENÝM a IZOLOVANÝM** od zbylého Stvoření. Správnost tohoto postoje vyvěrá ze **základního duchovního principu Stvoření**, který stanoví, že **každá duchovní idea, pojetí či myšlenka má při tom, jak nastává, sklon probíhat ke svému stávání se, aby se stala svým vlastním důsledkem a následkem ve své manifestaci, aktualizaci, realizaci a konkretizaci kdekoli a kdykoli ve Stvoření a vně**

Stvoření, zvláště v přírodním stupni a ve fyzickém prostředí, kde dosahuje plnosti svého jsoucna a bytí.

Nesprávnost tohoto krajně **naturalistického** a **doslovného** přístupu spočívá ve faktu, že **jeho obhájci mají sklon spatřovat tyto důsledky a následky jako NEZÁVISLÉ na svém zdroji.** Jinými slovy, zastánci tohoto extrému na ně nahlízejí jako na **sebe samy** způsobující, **vnitřní události** lokálních přírodních, politických, ekonomických, společenských a životního prostředí se týkajících meziher a konstelací **bez** jakéhokoli příčinného spojení s čímkoli jiným ve Stvoření. Avšak **vše ve Stvoření je propojeno ve všech úrovních, dimenzích, stupních a krocích jsoucna a bytí.** Dokonce **zóna vymístění** udržuje svůj životní podpůrný systém prostřednictvím **svého propojení se skutečným Stvořením Nejvyššího speciálními agenty, vyslanci, posly a jejich následovníky, kteří jsou schopni překlenout propast speciálními duchovními prostředky.**

Například v náboženských výkladech se tyto extrémy spatřují v tom, jak lidé chápou a interpretují obsah prorocství, zaznamenaných v křesťanské Bibli. **Většina** křesťanů tato prorocství vykládá v **doslovném, lokálním smyslu bez** jakéhokoli ohledu na jejich hlubší, **niterný, čistě duchovní smysl a význam,** který popisuje dění v **různých duchovních dimenzích** a různé stavy, kvality, úrovně, stupně, kroky atd. dobra a pravdy, zla a nepravdy a jejich souboj. Na druhé straně mají mnozí lidé v **duchovním světě** a menšina na Zemi sklon vykládat tato prorocství zcela a čistě **jen** na spiritualistické úrovni **bez** jakéhokoli ohledu na jejich **doslovný** význam a na možnost jejich doslovného vyplnění, jak se popisuje v politických, sociálních a ekonomických pojmech a biblických pojmech týkajících se přírodních katastrof.

Nyní **nastal čas,** aby se tato situace **napravila,** zmatky se odstranily a pro všechny, kdo jsou otevření, se stalo dostupným daleko vhodnější chápání **nové praktické duchovnosti.**

Ani jeden z popsaných extrémních přístupů **není sám o sobě a sebou správný.** Jedině **kombinací a spojením obou lze moudře objevit skutečnou pravdu a působení Absolutní Božské prozřetelnosti Nejvyššího.** Pohlíží-li se na ně tudíž odděleně, lze – při použití lidských termínů statistické pravděpodobnosti – říci, že každý přístup sám o sobě, aniž by bral ohled na jiné, je v každé době a stavu a co se týče jeho interpretace a pravděpodobnosti jeho splnění přibližně z 50 % správný.

Dobrý příklad této situace lze nalézt v **prorockých předpovědích,** založených na doslovném smyslu výroků biblických proroků, které slyšíme a vidíme v televizních či rozhlasových programech, jakým je např. "Chvalte Hospodina". Podle těchto programů jsou všechny tyto interpretace a předpovědi čistě doslovné, lokální a izolované, vztahují se pouze na politické, sociální, náboženské a vnější náboženské události na Zemi (to lze nazvat separatistickým přístupem). Bere se jen malý, nebo se nebere vůbec žádný ohled na **niterné duchovní významy** vztahující se na **duchovní svět a jeho** události, které se projevují jako důsledky a následky v dění na Zemi.

Na druhé straně mnozí lidé v **duchovním světě** a někteří swedenborgiáni, ve svém pochopení a výkladu Swedenborgových pozemských spisů, zaujímají **opačný extrém** a tíhnou k tomu, aby vše vykládali čistě **duchovními pojmy** s malým či žádným ohledem na fakt, že existuje 50 %-ní možnost a pravděpodobnost, že **doslovné aspekty** takových **duchovních událostí a idejí** se mohou skutečně projevit **také** v čistě **doslovném smyslu,** jak se popisuje v Bibli. V tomto smyslu mohou být kázání v takových programech, jako je "Chvalte Hospodina", z 50 % správná ve svých výkladech doslovného smyslu biblických prorocství.

Přesvědčivý příklad takového doslovného vyplnění těchto proroctví lze vidět v **dějínách některých pozemských národů**. Například Babylón, Ninive a mnozí jiní **duchovně** znamenají – jak zjevil Swedenborg – sebelásku v bohoslužbě nebo vše, co je nečisté a znesvěcené, a ty, kdo ostatní ochuzují o znalost a poznání pravdy (Babylón). V **Novém zákoně** znamená Babylón Římsko - katolickou církev, jakož i její dogmata a nauku. Označuje také naprostý nedostatek dober a pravd víry. Ninive dle **duchovního chápání** znamená doktrinální falešnosti skrze rozumování vytvořené individuálností; také znamená falešnosti z mylného smyslového vnímání v temnotě neosvíceného chápání nebo neznalost. Ti, kdo se nazývají swedenborgiány, mají spolu s mnohými v **duchovním světě** sklon se zde zastavit a zablokovat se před dalším, hlubším a dále otevřenějším pohledem, neberouce zřetel na žádný doslovný smysl. Avšak jak každý dobře zná, doslovný smysl proroctví o Babylónu, Ninive a mnohých jiných se **také** splnil a ty národy, které představují výše uvedený **duchovní význam**, byly fyzicky zničeny a doslovně vyhlazeny z tváře Země (právě jak se to popisuje v doslovném významu biblických proroctví).

Kazatelé a jejich následovníci v programu “Chvalte Hospodina” a podobní vykladači mají sklon směru opačného: Vidí **jen** doslovný aspekt situace v lokalitě a izolaci těchto událostí u zmíněných národů na planetě Zemi. Neberou v úvahu žádný **duchovní smysl** či **význam**, jak ho popisuje například Swedenborg.

S ohledem na tento fakt lze jasně vidět, že **ani jeden přístup sám o sobě není plný, úplný a vyčerpávající**. Plnost, úplnost a vyčerpávajícnost může přijít jen z moudrosti takzvané **střední cesty**, která v sobě obsahuje plnost aktivit **Absolutní Božské prozřetelnosti Nejvyššího**.

3. STŘEDNÍ CESTA

V tomto ohledu lze **STŘEDNÍ CESTU** definovat jako přístup, který spojuje, kombinuje, sjednocuje a zahrnuje i rozděluje stejně všechny významy, pojetí, události a jejich důsledky, následky a projevy každého a z každého hlediska, úrovně, dimenze, stupně, kroku a období Stvoření Nejvyššího a zóny vymístění od nejnějnějšího do nejzevnějšího či zevního stupně jsoucna a bytí, aniž by se nějaký aspekt, pozice či přístup vylučoval, popíral či podceňoval.

Z hlediska někoho v zóně vymístění, jakož i kdekoli či kdykoli jinde, je tato definice validní **jen** při pochopení toho, že **přírodní** či **fyzické důsledky** a následky **duchovního stavu** záležitostí se budou aktualizovat a realizovat, jak se předpovědělo, v závislosti na **současných volbách**, které učiní národy, země, společnosti, lidé a jedinci v každém kroku fyzické fáze svých životů. Věc se má tak, že **duchovní stavy a procesy** jsou **krajně fluidní, progresivní, změnitelné, pohyblivé a flexibilní. Není v nich nic finalistického.**

Jak se tato situace odráží ve světě a v zóně, které jsou relativně fixní, statické, konečné, rigidní a obtížně se měnící? Odráží se v lidské schopnosti **ZMĚNIT** ze své svobodné vůle každou situaci tím, že se jim předkládají neustále **PŘÍLEŽITOSTI** k provedení **NOVÝCH VOLEB**. Prováděním určitých **VOLEB** mohou lidé **ZMĚNIT** doslovně popsané důsledky a následky každého duchovního stavu či události i každé předpovědi, jelikož **KAŽDÝ duchovní stav a proces je konec konců FLUIDNÍ a FLEXIBILNÍ a obsahuje v sobě VŠECHNY MOŽNÉ ALTERNATIVY svých důsledků a následků a projevů**. Tedy bez ohledu na vlastní výběr je alternativa každého zvláštního výběru a jeho důsledků obsažena v jeho **duchovním stavu a procesu**. Tím, že se na

každém kroku činí určité volby, vyvolávají lidé důsledky a projevy s nimi shodných alternativ všeobecných duchovních stavů a procesů.

Náležitého pochopení tajemství této propojenosti lze dosáhnout jen tím, že se každý pozitivní duchovní stav a svět vnímá a pojímá jako fluidní, mobilní a flexibilní kondice jsoucna a bytí. Každý pozitivní duchovní stav v sobě obsahuje **VŠECHNY** představitelné **ALTERNATIVY**, které jsou vždy ve stavu připravenosti se aktualizovat a konkretizovat volbami lidí ve všech světech. Z tohoto ohledu není překvapující shledat, že **TENTÝŽ** duchovní stav či událost nastávající v duchovním světě se v různých světech a zónách projeví **ODLIŠNĚ** v závislosti na alternativách každého takového duchovního stavu či události, které byly vyvolány těmito zónami a lidskými a společenskými volbami, relevantními k těmto světům.

Pokud se tato struktura duchovnosti a povaha Stvoření **Nejvyššího** nepochopí, bude tu vždy sklon upadnout zpět do krajností ve výkladech, které neberou ohled na tento životně závažný fundamentální princip duchovnosti.

Takže doslovný význam např. biblických proroctví a předpovědí se může nebo nemusí vyplnit v závislosti na duchovních volbách, které lidé na Zemi učiní. Takové volby určí, jaké duchovní alternativy se mají projevit v jejich fyzických životech na jejich planetě. Jelikož společnosti a národy, jakož i jedinci velmi často volí alternativy **souhlasné s doslovným smyslem** proroctví v Bibli, **taková proroctví se doslovně vyplní.** (*Je to ovládání lidí pomocí programů – textů, zde konkrétně v Bibli – pozn. zpracovatele.*)

Lidská řeč zevnějšností, která dominuje v této zóně vymístění, což se projevuje užíváním striktně doslovného významu Bible, **nemůže** v žádném duchovním pojmu, stavu, procesu či události obsáhnout synchronnost a simultánnost všech **NEKONEČNĚ** početných a různých alternativ jsoucích k mání. Je rigidní a lineární. Musí tudíž popisovat události v jejich finalistických krajnostech. Na druhé straně není duchovní jazyk lineární a ve svém obsahu zahrnuje **všechny takové alternativy**. Tudíž to, co v doslovném smyslu Bible zní jako konečné, nezvratné, nezměnitelné a uzavřené ve svém stavu a rozpoložení, je v duchovním smyslu popsáno jako **možnost všech alternativ takového duchovního stavu mít stejnou příležitost a šanci, aby mohly být vyvolány a nastat.**

Výše uvedený popis a vysvětlení, jež nejsou snadno pochopitelné lidskou lineární myslí, lze považovat za **pravou filosofickou základnu přístupu střední cesty k těmto záležitostem.** Jí působí a funguje **Absolutní Božská prozřetelnost Nejvyššího.**

Ačkoli **Nejvyšší** předvídá všechny výběry, které lidé činí v průběhu celého svého jsoucna a bytí až na věčnost, On/Ona je nepředurčuje, ale namísto toho **dává lidem všechny alternativy, aby je ze svobodné vůle uvážili** bez jakýchkoli vměšování, ovlivňování, nucení, nátlaků a podmínek. **Každá vybraná alternativa v sobě obsahuje všechny své následky a důsledky.**

Protože jsou **Nejvyššímu všechny známy** – vně lineární manifestace prostorově-časového kontinua – v synchronní přítomnosti ve všech časech a prostorech od věčnosti do věčnosti, **nic nelze před Nejvyšším skrýt** a Nejvyšší ví, co se lidé chystají zvolit v každém okamžiku jejich projevování se v lineárním časo-prostorovém kontinuu jejich jsoucna a bytí. Z této znalosti poskytuje Nejvyšší každému nejen příležitost, aby se vyplnily důsledky a následky každé volby, ale i uvědomění a schopnost změny těchto následků a důsledků. Co se v linearitě časo-prostorového kontinua zdá nevyhnutelné, není takové v synchronnosti a simultánnosti diskrétního módu jsoucna a bytí. To je důvodem, proč nikdy nelze učinit 100 %-ní předpovědi s ohledem na lidské osudy, volby a jejich následky a důsledky, protože jsou v lineárním aspektu jsoucna a bytí a

ve svých zevnějšnostech. Pravděpodobnost vyplnění takových předpovědí a proroctví **nemůže nikdy překročit 50 %-ní přesnost,** vzhledem k **lidskému faktoru** – který je ve skutečnosti **duchovním faktorem** – vzhledem k mobilitě, fluiditě, měnitelnosti a přizpůsobivosti inherentní v esenci a substanti **duchovní povahy** Stvoření. Pokud je někdo na živu, ať je to kdekoli, kdykoli a za jakýchkoli podmínek, je **duchovní bytostí,** protože **život** přichází z **absolutního zdroje Života – Nejvyššího.** Toto je **duchovní faktor** života každého. Toto je reflexí **Absolutní přirozenosti Nejvyššího – Absolutní svobody a Absolutní nezávislosti.** Nic není z této Přirozenosti diktováno a předurčeno. Proto lidé mohou a smí měnit své osudy tím, že učiní ODLIŠNÉ volby.

Majíce svobodu a nezávislost relativní k **Absolutní svobodě a Nezávislosti Nejvyššího,** je **všem** sentientním entitám a lidem dán **dostatečný prostor a svoboda,** aby se ve svých životech aktualizovali a realizovali v **nekonečné varietě módů.** V tomto ohledu a kvůli tomu se volby sentientních entit a lidí a jejich důsledky **NEDAJÍ** v nejzazším smyslu z **hlediska linearit** prostorově - časového kontinua **předpovědět.** Avšak v **Absolutním stavu** a Rozpoložení neprostorově - časové synchronnosti a simultánnosti jsou **všechny volby a jejich důsledky známy, protože v totalitě jejich jsoucna a bytí nastávají na diskrétní úrovni Stvoření synchronně.** V tomto módu Stvoření **neexistuje žádný čas a linearita.** Je to ale jiné, když jsou promítnuty do lineárního módu jsoucna a bytí. Zde se všechny volby, určení, osudy atd. stávají zásadně nepředpověditelné či předpověditelné na úrovni 50 %-ní přesnosti, protože různé **alternativy duchovních stavů a jejich** následky se nemohou projevit synchronně a simultánně, ale **pouze v POŘADÍ,** nebo **vůbec NE** (pokud se učiní odlišná volba). Takový přístup lze považovat za **pravý přístup střední cesty.** Odráží **duchovní filosofii potencialit a možností volby,** které vždy poskytují **STEJNOU příležitost všem alternativám duchovních stavů a procesů,** aby mohly přežít a být splněny v různých úrovních a zónách.

Aby se **filosofii střední cesty** lépe porozumělo, je nutné zformulovat následující **duchovní principy tohoto postoje:**

(1)

Pochopení, pojmání, interpretace a správného vnímání každé události **NELZE** dosáhnout z **krajní pozice,** protože ta je jednostranným, ohraničeným, lokalizovaným a dílčím aspektem. **Nejvyšší nepůsobí** z extrémních pozic, ale **ze středu k obvodu simultánně a synchronně.** Každá událost musí mít **simultánní, kontinuální a synchronní dopad ve všech svých významech, smyslech, dimenzích, úrovních, stupních, krocích, časech a paračasech ve jsoucnu a bytí.** Žádnému aspektu či stránce nebo významu se **nedává** přednost, protože **jsou všechny navzájem propojené v jednotě a jednosti funkcí a v celku Stvoření Nejvyššího a v jeho jsoucnu a bytí jsou všechny stejně důležité a potřebné.** Pravou realitu jakékoli události lze tudíž **správně** pojímat jedině **přístupem střední cesty.** Tento přístup bere stejně v úvahu **VŠECHNY možnosti,** aniž klade jednostranný důraz na některý jednotlivý aspekt či jednotlivou úroveň jejího projevu.

(2)

Události ve Stvoření nejsou nikdy omezeny pouze na jednu úroveň či aspekt, a tudíž nemohou být nikdy izolovány, mít lokální význam, dopad a důsledek, aniž by měly nějaké spojení a konsekvence vzhledem k ostatnímu Stvoření. Cokoli se stane na **jednom místě či stavu** ve Stvoření, má bez jakékoli výjimky a výluky **následný účinek po celém Stvoření.** Je pravdou, že **vždy první** událost se **bez výjimky** odehrává na **duchovní úrovni,** kterážto úroveň je **zdrojem** každého nastávání, a dává popud následnému účinku. Avšak nastávání bez svého probíhání a stávání se nemá žádnou užitečnost a platnost, žádnou základnu a bázi – právě tak jako se probíhání ke stávání se nemůže odehrát bez svého prvotního nastávání. Ani stávání se není možné bez probíhání svého nastávání. Je nemožné **správně a náležitě** nazírat na realitu jen přístupem buď pouze ze samotného

nastávání, či z probíhání, nebo stávání se nezávisle jednoho na druhém. Takový přístup by byl extremistický, ochuzující o zření věcí v celku jejich projevování, aktualizování a realizování po veškerém Stvoření po veškerém Stvoření. **Jedině střední cestou lze objevit princip následného účinku**, který dává vjem kompletnosti a celkovosti jakéhokoli nastávání, probíhání anebo stávání se a jejich vzájemné propojenosti a závislosti.

(3)

Existuje mnohoúrovňová vzájemná propojenost a závislost všeho a všech ve Jsoucnu a bytí. Na jedné takové úrovni se působí procesem **kontinuity v lineárním módu** či **způsobu**. Na jiné úrovni se působí procesem **simultánnosti v diskrétním módu** a **způsobu** od **nejniternějšího** k **nejzevnějšímu**. Avšak každá úroveň je zároveň simultánně a synchronně diskrétní a kontinuální. Diskrétní aspekt Jsoucna a bytí se sám o sobě a v sobě nemůže v realitě uchytit bez své kontinuálnosti; jako kontinuální aspekt Jsoucna a bytí nemá žádnou realitu bez svého diskrétního aspektu. **Diskrétní aspekt** lze pojímat jako **ducha** Jsoucna a bytí nebo jako jeho **duchovní aspekt**, zatímco **kontinuální aspekt** lze pojímat jako **tělo** či **formu** Jsoucna a bytí. Diskrétní aspekt – **duch** – je nastáváním, kontinuální aspekt – **forma** – je stáváním se. **Mezi oběma těmito úrovněmi prostředkuje probíhání nastávajícího do jeho stávání se.** Toto je **intermediální úroveň**, kterou lze pojímat jako **duši** či **duševnost** Jsoucna a bytí. Žádná z těchto úrovní není celkem bez některé z ostatních a odděleně by samy o sobě postrádaly substantiální reálnost. Tudíž nazírání na věci buď extrémně spiritualistickým přístupem či přístupem extrémně naturalistickým značně snižuje platnost všech závěrů o povaze dění a událostí ve Jsoucnu a bytí, jakož i o Jsoucnu a bytí samotném. **Jedině střední cestou**, která bere stejně v úvahu všechny možnosti a alternativy, lze nalézt nejvíce aproximativní chápání povahy událostí a dění, jakž i jejich následků.

(4)

Vše ve Jsoucnu a bytí je v neustálém pohybu, pokroku a vývoji. Výsledkem této povahy Jsoucna a bytí je to, že žádná událost či dění nebo jejich následky nemohou mít konečnou nebo absolutní platnost vedoucí k situaci nezměnitelnosti a stagnace. **Absolutní pravdu** lze nalézt pouze ve vnímání toho, že **nic, kromě Nejvyššího, není absolutní a nevyhnutelné.** Namísto toho je vše ve Jsoucnu a bytí **změnitelné a fluidní.** Taková povaha vyžaduje, aby **vše ve Jsoucnu a bytí bylo mnohostranné, mnohonásobné, projevené a stejně reálné, potřebné a důležité.** To dává všemu a každému stálou příležitost k neustálému sebezdokonalování, růstu, zlepšování, pokroku a rozvoji. V takové povaze je jeho **mobilita, flexibilita, fluidita a změnitelnost.** Extremistický přístup je vždy jednostranný, neberoucí na zřetel tuto pravou povahu věcí ve Jsoucnu a bytí. Jeho platnost je tudíž ohraničena pouze na jeden aspekt, kterýžto aspekt sám o sobě a sebou nemá žádnou realitu ani život. **Jedině střední cestou**, která bere v úvahu **stejně** možnosti všech aspektů a úrovní se projevit, se lze náležitě a správně přiblížit pravé povaze reality.

(5)

Jedním z **hlavních principů** Jsoucna a bytí a jeho života je **princip svobody.** **Povaha svobody se odvozuje ze schopnosti volit z nekonečného počtu a variace alternativ.** Bez takových alternativ **nemůže** existovat žádná svoboda. Aby takové alternativy byly **stále** k dispozici na **výběr**, jsou všechny neustále simultánně a synchronně **přítomny** prostřednictvím jejich **rovnoměrné distribuce** po všem Jsoucnu a bytí na všech jeho úrovních, stupních, krocích a ve všech jeho dimenzích jak v diskrétní, tak i ve spojitém módu. **Jedině toto uspořádání poskytuje všem sentientním entitám a lidem svobodu volby**, na níž závisí **svoboda jejich života.** Nikdo ve Jsoucnu a bytí by **nemohl přežít** ani na **zlomek vteřiny** bez této svobody a alternativ, z nichž má volit. Tyto alternativy jsou tedy v **NEUSTÁLÉM STAVU PŘIPRAVENOSTI** být **vyvolány volbou.** **Stav připravenosti je aktivním, fluidním stavem.** Je to stav **stálé aktualizace a realizace.** Jelikož jsou všechny alternativy **rovnoměrně** rozděleny po celém Jsoucnu a bytí, projevují se ve svých rozličných

aspektech a formách na všech úrovních, stupních, krocích atd. jsou a bytí relevantně k povaze a rozpoložení každé úrovně, stupně, kroku atd. Takže všechny se objevují všude a vždy ve formě a povaze relevantní, potřebné a náležité vzhledem ke každému jednotlivému aspektu jsou a bytí. Pravou realitu každé takové alternativy lze nalézt pouze v **úplnosti** všech jejích aspektů, forem a obsahů, jak se konkretizují synchronně, simultánně a kontinuálně na všech úrovních jsou a bytí. Extrémistický přístup tedy bere v úvahu jen **jednu** možnost pro manifestaci každé alternativy. Takový přístup tedy bere v úvahu jen jednu možnost pro manifestaci každé alternativy. Takový přístup **porušuje** životně závažný a základní **duchovní princip svobody** tím, že každou alternativu **omezuje a izoluje** pouze na její jednu úroveň či aspekt. Jedině **střední cestou** lze nalézt nejvíce aproximující nazírání a pojmání reality svobody a alternativ, protože pouze **střední cesta** je skutečně svobodná. Extrémní přístup nemůže být – vzhledem ke své sebevýjimečnosti, sebeizolaci a jednostrannosti – nikdy svobodný.

(6)

Působení Absolutní Božské Prozřetelnosti Nejvyššího se odehrává z pozice STŘEDU sféry podobné balonu. Jedině z takové pozice lze náležitě ovládat, udržovat úplnost veškerého jsou a bytí a přidávat k ní. **Centrum této koule podobné sféry je stejně simultánně a synchronně přítomno v JAKÉKOLI její části či místě, jsou vždy centrem každé části či místa, jež tato kulová sféra jsou a bytí obsahuje.** Každá aktivita centra je tudíž v každém daném okamžiku simultánně, synchronně a kontinuálně reflektována v každé části či místě této sféry. Nic není ponecháno stranou či bez účinku, protože život této sféry se odvozuje z jejího centra.

Každý extrémní přístup se přiklání k jedné straně a nepochází z **centra**. Porušuje **princip rovné distribuce účinků aktivit centra** po celém jsou a bytí. Jen **střední cestou** lze nalézt nejvíce přibližující pochopení toho, jak působí **Absolutní Božská prozřetelnost Nejvyššího** a ovládá veškeré Stvoření.

(7)

Veškeré Stvoření lze teoreticky pojmout jako OBROVSKOU BUDOVU a Nejvyššího – jsoucího jako její základ a báze – jako jejího ZAKLADATELE a STAVITELE. Tato obrovská budova má **MNOHO** úrovní, poschodí, pokojů, přepážek a oddělení. Ve všech z nich probíhají nepřetržitě neustálé aktivity. Celá budova se všemi svými částmi při své náležité funkci stojí a je závislá na svých **ZÁKLADECH**. **Cokoli se stane v její základně, má OKAMŽITÝ DOPAD na všechny její úrovně, poschodí, přepážky a oddělení a na celou její strukturu.** Vše je bez jakékoli výjimky ovlivněno **aktivitami základny**. Dopad takových aktivit a reakce na ně bude variovat dle kvality každé úrovně a části budovy a její blízkosti k základně. Ale bez ohledu na to, jaká tato kvalita či blízkost je, každá bude do jisté míry a stupně dotčena. V této souvislosti je **nemožné izolovat** jednu úroveň či poschodí této budovy od druhé a prohlásit, že je takovými aktivitami **nedotčena** nebo, na straně druhé, že takový pokoj či poschodí je **pouze** tím, na co působí základna, a vše ostatní v této budově **nemá** co do činění s **touto základnou** a jejími aktivitami. Toto přesně dělá extrémistický přístup. Proto čím více kdo takový postoj **opouští a přijímá princip střední cesty**, která pohlíží na věci v jejich **celku** a v **rovnosti** jejich aspektů a alternativ, tím více duchovně roste.

(8)

Vztahová zaměřenost různých sentientních entit je založena na nekonečném počtu a varietě typů, kvalit, kvantit a obsahů jejich vztahů. Aby se takový vztah ustanovil, je nutné mít znalost odlišných možností a jejich následků a stupně užitečnosti, jaké může každý vztah nabízet. Taková znalost se získá spojením se všemi alternativami, které jsou na výběr, a tedy spojením se všemi sentientními entitami a lidmi ve jsou a bytí prostřednictvím přítomnosti Nejvyššího v Niterné mysli každého. NEJVYŠŠÍ JE

CENTREM KAŽDÉHO. Je společným jmenovatelem všech sentientních entit a lidí ve jsoucnu a bytí. Dokonce i v **zóně vymístění** je **Nejvyšší Centrem Niterné mysli jejich obyvatel.** Rozdíl mezi dříve a později jmenovaným spočívá v postoji k tomuto faktu a jeho uznání. Zatímco lidé v pozitivním stavu jsou jsoucná a bytí **uznávají**, přijímají a aplikují tento fakt, jejich protějšky v zóně vymístění to **popírají, odmítají a zkreslují** (s výjimkou těch, kdo jsou v této zóně se speciálním posláním od **Nejvyššího**). Tedy dokonce i obyvatelé zóny vymístění jsou spojeni s pozitivním stavem přítomnosti **tohoto Centra** v jejich **Niterné mysli**, kterýmžto **Centrem** je **Nejvyšší**. Tato **propojenost** je **nutná** kvůli tomu, aby jeden měl **alternativy** opačné k pozitivnímu stavu, které reprezentují negativní lidé v zóně vymístění. Tato situace poskytuje pozitivnímu Stvoření příležitost prostřednictvím negativního stavu zkušenostně poznat, co by se nemělo volit. Takže **každý** ve Stvoření a v zóně vymístění slouží pozitivnímu užítku. **Znalost toho, co by se nemělo volit, je sama o sobě pozitivní znalostí.** Je to nejprve třeba vědět, aby se vyhnulo konání nesprávných voleb.

Proto **vše, co se odehraje v pozitivním stavu, má svůj dopad nejen po celém pozitivní stavu jsoucna a bytí, ale též v negativním stavu vně jsoucna a bytí v zóně vymístění. Nic není vyloučeno z účasti**; jedinou odlišností je to, že vše, co se v zóně vymístění přijímá, je **okamžitě zkresleno** anebo se **jeví jako vzhůru nohama**. Ustanovení náležité a užitečné vztahové zaměřenosti všech sentientních entit by bylo **nemožné**, jestliže by byly spojeny jen s jednou izolovanou, výlučnou, lokální úrovní jsoucna a bytí, jak tvrdí extrémistický přístup. Výsledkem toho by byla **ohromná deprivace** všech sentientních entit a omezení jejich svobody vyjádření, pociťování a výběru. Takovou situaci by nemohly přežít.

Z toho lze vidět nebezpečí extrémistických pohledů a přístupů a **moudrost střední cesty**, která poskytuje **vyvážené příležitosti** pro ustanovení všech možných vztahů v celém jsoucnu a bytí.

(9)

Konečně, a to je nejdůležitější, **kdyby extrémistické náhledy a přístupy byly správné, nemohl by se ustanovit náležitý vztah sentientních entit k nejzávažnějšímu a nejkritičtějšímu aspektu jejich života – k jejich niternému Absolutnímu zdroji – Nejvyššímu. Nejvyšší** je stejně přítomen, projevuje se a je aktivní po celém Svém stvoření a jeho jsoucnu a bytí. Přednostně se nezachází s **žádnou částí** Stvoření, protože ty **všechny stejnou mírou** pocházejí z **Nejvyššího** a jsou **částmi jednoho celku**. Popírání jedné části by bylo nebezpečné pro veškerý celek a vedlo by v popírání Sebe. **Nejvyšší** je konec konců přítomen v jedné části tolik, jako v částech jiných a jako v úplnosti celku. Nerovné rozdělení přítomnosti **Nejvyššího** po veškerém celku by mělo za výsledek nerovnováhu a **porušení principu rovnováhy**, který udržuje život jako celek. Taková situace by měla za výsledek **věčný kolaps celku. Stvoření by přestalo existovat.**

Navíc **prostřednictvím rovnoměrné přítomnosti Nejvyššího v každé části celku se může projevit nevyčerpatelná Přirozenost Nejvyššího a sdílet se všemi částmi**, jelikož každá část odráží **odlišný** aspekt Přirozenosti **Nejvyššího**. Ale **žádný aspekt Nejvyššího není podřazený či nadřazený vzhledem k jakémukoli jinému. Nejvyšší je Nejvyšším** bez ohledu na to, v jakém aspektu; a úplnost Jeho/Její Přirozenosti se odráží v jedinečnosti tohoto aspektu. Jestliže by to nebyla pravda, pak by sentientní entity a lidé byli nebezpečně omezeni ve svých možnostech volby manifestovat rozličné aspekty Přirozenosti **Nejvyššího** a ustanovit vztah k **Nejvyššímu** z úrovně a stupně, které jsou v každém daném okamžiku jejich **duchovního vývoje a pokročení** nejpohodlnější. Omezení na pouze jeden či několik aspektů možnosti volby by **zastavilo každý pokrok**, protože sentientní entity by již **nemohly** stále více **aproximovat absolutní přirozenost Nejvyššího**. Pokud by tak nemohly činit, nemohly by přežít. Je tedy nutné, aby všechny aspekty **Absolutní přirozenosti Nejvyššího** byly sentientním entitám a lidem k dispozici pro **rovné** vztahy a **stejně** rozdělení po celém jsoucnu a bytí. Jedině na takové bázi lze ustanovit jakýkoli smysluplný stav. Každý

extrémistický přístup má nebezpečný sklon klást důraz na jeden nebo na pár omezených aspektů a projevů Přirozenosti **Nejvyššího**, prohlašuje je za nejzávažnější a nejdůležitější a jediné dostupné. Takový postoj je nesnesitelný a je porušením svobody volby mít vztah k různým, ale stejně životně důležitým aspektům Přirozenosti **Nejvyššího**, jako k jiným.

Jedině střední cestou, která je přístupem Centra, lze nalézt správnou a náležitou tendenci dávat stejnou možnost každému, aby měl k Nejvyššímu vztah z každé úrovně a ke každému aspektu Přirozenosti Nejvyššího se STEJNOU mírou a kvalitou důležitosti a vitality, jako z kterékoli jiné. V takovém přístupu lze nalézt správnou vyváženost a rovnováhu, která udržuje rovnoměrnou distribuci života z Nejvyššího po všech úrovních jsoucna a bytí.

Lze tudíž s jistotou dospět k závěru, že pravou moudrost ve všem lze nalézt ve **střední cestě**. Tato moudrost vyvěrá ze skutečné, rovné a nepodmíněné lásky **Nejvyššího** ke každému v Jeho/Její Stvoření bez ohledu na to, v jaké dimenzi, úrovni, stupni, kroku či zóně se projevuje.

Poznámka zpracovatele:

Pro lepší přehled 2. kapitoly je tato označena těmito názvy:

- 1. SPIRITUALISTICKÝ EXTRÉM**
- 2. EXTRÉM IZOLACE**
- 3. STŘEDNÍ CESTA**

Přes 7000 stran a 3000 obrázků o Vesmírných lidech najdete na internetu:

www.vesmirni-lide.cz

www.vesmirnilide.cz

www.andele-svetla.cz

www.andelesvetla.cz

www.universe-people.cz

www.universe-people.com

www.cosmic-people.com

www.angels-light.org
www.angels-heaven.org
www.ashtar-sheran.org
www.himmels-engel.de
www.angeles-luz.es
www.angely-sveta.ru
www.anges-lumiere.eu
www.angelo-luce.it
www.anioly-nieba.pl
www.feny-angyalai.hu

(snadno získáte také v knihovnách a internetových kavárnách)

Zpracoval v pětibarvě 20.4.2002 Ivo A. Benda